

„ то послѣдова добрыѣ науки, който са
 „ приказани нѣмъ ѿ другиго. Я който не
 „ ѣ достоинъ нѣто за едно̀то, нѣто за дру-
 „ гото, непотрѣбенъ ѣ за сичкитѣ ра̀боты.“

Но кой са тѣи, който оучатъ насъ, и
 който трѣба да слѣшамы: За това̀ насъ поз-
 ча̀ватъ сичкитѣ вѣтхи Філософи, и разли-
 чни рѣтори. За това̀ насъ позча̀ва Соломонъ
 и Сѣраха съ различни чѣдны и премѣдры
 позчѣнїа, съ който ѿбавлѣватъ намъ чи
 премѣдростьта и оучѣнїето ѣ по̀ ска̀по ѿ зла-
 тото, по̀ многоцѣнно ѿ солнцето, ко̀ето
 просвѣща̀ва сичкїатъ свѣтъ. Многѣ и ѿ на-
 шитѣ свѣтїи церкѣвни оучители, за който
 не ѣ възможно да приведа̀тъ сичкитѣ тѣх-
 ны свидѣтельства, кой що̀ ѣ рѣкль за оучѣ-
 нїето.

Но тѣи, можемъ да рѣчѣмъ, чи са вѣт-
 хи, и са хоратѣвали за вѣтхитѣ чело̀вѣцы:
 амї ѿ сегїшнитѣ, който са на нашѐто вре-
 ма̀, да ли има̀ нѣкой да дѣма за това̀, чи
 ѣ добро̀ и полѣзно; Безчїсленни, любѣзнїи
 мой є̀динорѣдчики! но сѣ трѣба да имамы
 ма̀ло оучѣнїе, ко̀е то̀ щѐ ны ѿбави, що̀